

1. Talmud Bavli Masechet Brachot 33b

ואמר רבי חנינא: הכל בידי שמים, חוץ מיראת שמים. שנאמר: "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה".

And Rabbi Chanina says: "All is in the hands of Heaven, except for the Fear of Heaven"...

[This teaching also appears in Megillah 25a and Nidda 16b]

2. Numbers 16: 1-3

ויקח קורח בן-יצחקר בן-קנהת בן-לגי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן-פלתי בני ראובן: ויקמו לפני משה ואהרן מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קוראי מועד אנשי-שם: ויקהליו על-משה ועל-אהרן ויאמרו אליהם רב-לכם פי כל-העדה כלם קדושים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על-קהל יהוה:

Now Korah, son of Izhar son of Kohath son of Levi, betook himself, along with Dathan and Abiram sons of Eliab, and On son of Peleth—descendants of Reuben—to rise up against Moses, together with certain other Israelites, two hundred and fifty of them: chieftains of the community, chosen in the assembly, men of repute. They combined against Moses and Aaron and said to them, "You have gone too far! For all the community are holy, all of them, and GOD is in their midst. Why then do you raise yourselves above GOD's congregation?"

3. Talmud Bavli Chagigah 13b

פתוב אחד אומר: "ודמות פניהם פני אדם ופני ארניה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן וגו'", וכתיב: "וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני ארניה והרביעי פני נשר", ואילו שור לא קא חשיב! אמר ריש לקיש: יחזקאל ביקש עליו רחמים, והפכו לכרוב. אמר לפניו: רבונן של עולם! קטיגור יעשה סניגור?

The Gemara poses a question with regard to the animals of the Divine Chariot: One verse states: "As for the likeness of their faces, they had the face of a man; and the four had the face of a lion on the right side; and the four had the face of an ox on the left side" (Ezekiel 1:10). And it is also written: "And each one had four faces: The first face was the face of the cherub, and the second face was the face of a man, and the third the face of a lion, and the fourth the face of an eagle" (Ezekiel 10:14), but it does not include the face of an ox in this second list. Reish Lakish said: Ezekiel requested mercy with regard to it, i.e., the face of the ox, and had it turned into a cherub. He said before Him as follows: Master of the Universe. Shall an accuser [kateigor] become a defender [saneigor]? As the face of an ox recalls Israel's sin of the Golden Calf, it would be preferable for there to be a different face on the Divine Chariot.

4. Rabbi Mordechai Yosef Leiner of Ishbitz, Mei HaShiloach, Parshat Korach

ויקח קרח. איתא במדרש (במדבר רבה פרשה י"ח,ב') מפני מה נסמך פ' קרח לפרש' ציצית לפי שקרח לקח טלית שכלה תכלת ואמר פטורה או חייבת. הענין בזה כי תכלת מורה על יראה והנה קרח טען שיראת הש"י מפורשת לפניו והוא מבין שהכל בידי שמים אפילו יראת שמים. וא"כ איך יבוא לאדם שיעשה דבר נגד רצון הש"י כיון שהרצון והמעשה הכל מאתו יתברך ואיך יעשה דבר שלא לרצונו. וע"ז היה טוען שפטור מציצית כי ציצית מרמזין על יראה. ובאמת רצון הש"י שבעולם הזה יהיה לעיני האדם. וזה שאיתא בגמ' (חגיגה י"ג:): יחזקאל התפלל על פני שור ונהפך לכרוב, כי שור מורה על חכמה המבוררת מאד ובעומק הכל בידי שמים ובחירת האדם אינו רק כקליפת השום ואינו רק לפי דעתו, כי הש"י הסתיר דרכו מבני אדם כי יחפוץ בעבודת האדם ובאם יהיה הכל גלוי לפניו לא יצמח בו שום עבודה. ועי"ז התפלל יחזקאל ונהפך לכרוב שיהיה דרך הש"י נסתר וידמה לבני אדם שהם בעלי בחירה וע"ז יבא ללבם עבודה וזה פירוש [שם] כרוב אפי זוטרא.

As it discusses in the midrash (midrash raba portion 18:2), for what reason was the portion of Korach juxtaposed with the portion on tzitzit? The reason was due to Korach taking a talit that was entirely techelet (blue color) and asked whether it was not required to also have blue tzitzit. The idea from this is that techelet (blue) teaches us about awe ("yirah"). Korach claimed that awe of Hashem would be evident to him and that everything is in the hands of G-d (shamayim) including awe of G-d (whereas the accepted understanding was that everything is in the hands of G-d outside of our choice to have awe of G-d). Thus, how is it possible for a person to do something against the will of Hashem since all will and action is from Hashem and how can one do something that is not His will. And on this he claimed that we would not also have to color the tzitzit blue; tzitzit is hint to awe. And in truth, the will of Hashem in this world will exist through the eyes of man. As it says in the Gemara (Hagiga 13a) that Ezekiel prayed to the face of the bull and transformed into the Keruv (face of an angel), because a bull alludes to wisdom that clarifies things a lot and deepens everything in the context of G-d. The free will of man is not only the negative shells (negative desires) and is also not only according to his knowledge, because Hashem conceals His ways from man desires the work of man. And if everything was revealed before man there would be no work to do. And this explains Ezekial's prayer that switched to a carob tree. That the ways of Hashem are concealed and parallel to man that are functions of their free will. And from this will come to their hearts work for Hashem which is the meaning of the face of the Keruv.

5. Mei Hashiloach, Parshat Vayera

ותכחש שרה לאמר לא צחקתי. עומק הענין בזה, כי מה דאיתא בגמ' (ברכות ל"ג:): הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים הוא רק לפי גבול תפיסת שכל האדם, אבל באמת הכל בידי שמים ואף יראת שמים ורק בעוה"ז הסתיר הש"י דרכו. ומדות יצחק אבינו היה להכיר שאף יראת שמים הוא ביד הש"י אך העולם לא היה ראוי ליקרת כזה, לכך הוצרכה שרה לאמור ואדוני זקן שנראה שמכחשת שאין הכל בידי שמים, ועי"ז הראה לה הקב"ה מידה במידה כי אף יראת שמים הוא בידו וזאת הוא הולדת יצחק, ובלתי ההסתר הזה שנסתר מאתה לא היה יצחק אבינו יוכל להולד בעוה"ז, כי יקרת מדות יצחק אבינו היה לברר ולהראות כי אף יראת שמים הוא בידי שמים, ואף כל החטאים של ישראל הם בהשגחות השי"ת כי ע"ז זה יתגדל ויתקדש שמייה רבא, והבן כי עמוק עמוק הוא.

“And Sarah denied it, saying, I did not laugh” (Bereshit, 18:15) There is a great depth in this matter. The saying of the Gemara (Berachot, 33b), “Rabbi Chanina said, all is in the hands of Heaven, except for the fear of Heaven,” applies only to the extent of the understanding of the mortal intellect. Truly, everything is in the hands of Heaven including the fear of Heaven, yet God hid His way (this consciousness) in the world. The attribute of Yitzchak Avinu was to recognize that even the fear of Heaven comes from God, yet the world was not worthy of a consciousness as precious as this. Therefore Sarah found it necessary to say, “But my lord is old [too old to father children].” Here it seems as if she is denying that all is in the hands of Heaven. Accordingly the Holy One, blessed be He, showed her, measure for measure, that even the fear of Heaven comes from Him, and were it not for the concealment of this understanding from her and from the world, Yitzchak could not have been born into the world. For the preciousness of the attribute of Yitzchak was to clarify and to show that even the fear of Heaven comes from God, and even all the transgressions of Israel occurred under the watch of God’s providence. By means of this God’s great name is exalted and sanctified! Understand this, for it is exceedingly deep.

6. Rav Eliyahu Dessler, *Strive for Truth!* (adapted from *Michtav m’Eliyahu 1:113*)

Each person has a zone of free choice where his conception of truth encounters his imagined truth – which is really falsehood. However, the majority of one’s actions occur where there is absolutely no conflict between truth and falsehood. Since a person has been educated to act in many areas in accordance with the truth, when he does so, he is not exercising his free will, since he has no option to do otherwise. Similarly, he might make incorrect decisions based on falsehood and not realize that these are improper actions. Since he is so accustomed to doing them, they are now beyond the range of his free will.

Decisions of free choice are limited to the meeting ground between the positive and negative forces within an individual. For example, many people might be negligent in speaking derogatorily about others, only because they are accustomed to it and are oblivious to its severity. The very same people however would never consider stealing or murder, because their education has ingrained in them not to do so, to the extent that they have no inclination to do such things.

7. Rav Eliyahu Dessler, *Michtav m’Eliyahu 3: 257*

What is the value of a relative perception? Its value lies in its being relative to us, in accordance with our situation in this world – the world of free-will and worship; accordingly, it is the only truth we have... “You endow man with understanding” – even our perceptions have been created for us and given to us by the Creator, may He be blessed, for purposes of fulfilling our role in this world – and that is their entire value.

8. Numbers 27: 1-7

ותקרבנה בנות צלפחד בן־חפר בן־גלעד בן־מכיר בן־מנשה למנשה בן־יוסף ואלה שמות בנותיה מהלה נעה ומגלה ומלכה ותרחצה: ותעמדנה לפני משה ולפני אלקעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל־העדה פתח אהל־מועד לאמר: אבינו מת במדבר והוא לא־היה בתוך העדה הנזעדים על־יהוה בעדת־קרח כִּי־בִקְטָאוֹ מֵת וּבָנִים לֹא־הָיוּ לוֹ: לָמָּה יִגְרַע שֵׁם־אֲבִינוֹ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֵּן תְּנֶה־לָּנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִינוֹ: וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כֵּן בְּנוֹת צֶלְפָּחַד דְּבַרְתְּ נָתַן תִּתֵּן לָהֶם אַחֲזַת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִיהֶם וְהִעֲבַרְתְּ אֶת־נַחֲלַת אֲבִיהֶן לָהֶן:

The daughters of Zelophehad, of Manassite family—son of Hopher son of Gilead son of Machir son of Manasseh son of Joseph—came forward. The names of the daughters were Mahlah, Noah, Hoglah, Milcah, and Tirzah. They stood before Moses, Eleazar the priest, the chieftains, and the whole assembly, at the entrance of the Tent of Meeting, and they said, “Our father died in the wilderness. He was not one of the faction, Korah’s faction, which banded together against the LORD, but died for his own sin; and he has left no sons. Let not our father’s name be lost to his clan just because he had no son! Give us a holding among our father’s kinsmen!” Moses brought their case before the LORD. And the LORD said to Moses, “The plea of Zelophehad’s daughters is just: you should give them a hereditary holding among their father’s kinsmen; transfer their father’s share to them.”

9. Sifrei Bamidbar 133-134

ותקרבנה בנות צלפחד - כיון ששמעו בנות צלפחד שהארץ מתחלקת לשבטים ולא לנקבות, נתקבצו כולן זו על זו ליטול עצה. אמרו: לא כרחמי ב"ו רחמי המקום! ב"ו רחמיו על הזכרים יותר מן הנקבות, אבל מי שאמר והיה העולם אינו כן, אלא על הזכרים ועל הנקבות, רחמיו על הכל...

ויאמר ה' אל משה כן בנות צלפחד דוברות. יפה תבעו בנות צלפחד, שכך כתובה פרשה לפני במרום. אשרי אדם שהמקום מודה לדבריו. כיוצא בו אתה אומר (במדבר ל"א) "כן בני יוסף דוברים". כיוצא בו אתה אומר (במדבר י"ד:כ') "ויאמר ה' סלחתי כדברייך", או עתידות אומות העולם לומר: אשרי אדם שהמקום הודה לדבריו:

(Bamidbar 27:1) "And there drew near the daughters of Tzelofchad": When the daughters of Tzelofchad heard that the land was to be apportioned to the tribes and not to females, they gathered together to take counsel, saying: Not as the mercies of flesh and blood are the mercies of the L-rd. The mercies of flesh and blood are greater for males than for females. Not so the mercies of He who spoke and brought the world into being. His mercies are for males and females (equally). His mercies are for all!

(Bamidbar 27:6-7) "And the L-rd said to Moses: Rightly do the daughters of Tzelafchad speak": The daughters of Tzelafchad have claimed well, for thus is this section written before Me on high. Happy is the man whose words the L-rd acknowledges. Similarly, (Ibid. 36:5) "Rightly does the tribe of the sons of Joseph speak." Similarly, (Ibid. 14:20) "And the L-rd said: I have forgiven according to your words." The peoples of the world are destined to say this: "Happy is the man whose words the L-rd acknowledges."